

عنوان مقاله:

وکالت در حقوق ایران و فرانسه

محل انتشار:

اولین همایش ملی وکالت، اخلاق، فقه و حقوق (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

علیرضا یاقوت - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد

خلاصه مقاله:

قانون مدنی ایران در ماده 656 به تعریف عقد وکالت پرداخته است و بیان می دارد «وکالت عقدی است که به موجب آن یکی از طرفین» طرف دیگر را برای انجام امری نایب خود می نماید» در این ماده که از واژه امر استفاده شده است در واقع قلمرو عقد وکالت به وسیله این کلمه توسط قانونگذار بیان شده است هر چند برخی می پندارند که مراد از امر در این ماده واضح و آشکار است و قلمرو موضوعی عقد وکالت مشخص است از این رو فقهای اهل سنت و امامیه موضوع عقد وکالت را به ایجاد و انشای عقود و ایقاعات منحصرند استهند بلکه قائل بدان هستند که برای انجام هر فعل قابل نیابت می توان به دیگری نیابت داد . استعمال لفظ مطلق «امر» به عنوان موضوع وکالت در این ماده موید پذیرش همین دیدگاه نیابت داد. عقد وکالت در مواردی که وکیل فقط نیابت در امور حقوقی را به عهده میگیرد و از انجام امور مادی که قائم به عمل شخص معین است نمی تواند. در حقوق فرانسه با وجود عدم صراحت قانون مدنی ، دقت در مضمون احکام ناظر به وکالت در این قانون همچنین با توجه به آرائی کهاز دیوان این کشور صادر شده است رویه قضائی و عقاید حقوقدانان در خصوص وکالت به انجام اعمال حقوقی ، می توان عقد وکالترا استنباط کرد؟

کلمات کلیدی:

عقد وکالت . امر . عمل حقوقی . عمل مادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/380044>

